

שערות דז"א קשין ותקיפין והאור יוצא מהקצוות שלם

וַתֹּאמֶר, הָאֵי חֲכָמָתָךְ רְאִתְבֵּלְיָא בְּאֶרְכָּע ולמדנו, שהחכמה

שהיא מוחא סתיימה דא"א נכללה בחב"ד דז"א, ועל ידי זה היו לו"א

אַתְּמַשְׁבָּא בְּהַנִּי שַׁעַרִי, רְאִינְזָן תְּלִין תְּלִין על

תְּלִין נמשכת הארתה באלו השערות של ראש ז"א, שכן תלויות ומשולשות הרבה קויצי

דשער תלים על תלים שורות מעל שורות, כי אור מו"ס דא"א נכנס תחילת בשער רישא

דז"א, ומשם עבר ונכנס בחב"ד דז"א. (נ"א הו) **וּבְלַהּוּ קְשִׁין וַתַּקְיִפְיִין** וכל

השערות דז"א הן קשות וחזקות, וזה בערך שער רישא דא"א, **וְאַתְּמַשְׁבָּא וְנַגְיִדו**

כָּל חֶד לְסֶטֶרֶזֶי ונמשכות ויוצאות השערות של כל מוח ומוח דחב"ד דז"א, כל

אחד לצד בחינתו, חכמה לימין בינה לשמאלי דעת לאחר, והשערות הללו הן קצרות ואינן

מקיפות רק על רישא דז"א והן ז קופים מעומד ובכל זאת יש מהן שמשולשות, וזה

וְאַלְפָ אַלְפִּין וַרְבּוֹא רַבְּבָן תְּלִין, **מְגִיְהוּ דְּלִילִתְהֻזָּן**

בְּחַוּשְׁבָּנָא עם כל זה יש אלף ורבוא רבבות של שורות שתלוות ומשולשות

עד שאין הפה יכול לסופרמו. **הַדָּא הִיא דְּבַתִּיב** זה מה שבתו, (שיר השירים

) **קוֹנְצֹוֹתִיו תְּלִתְלִים.** תלי תלים תלי תלים של שערות בעלי מספר.

וּבְלַהּוּ קְשִׁין וַתַּקְיִפְיִין לְאַתְּבָרָא (ס"א לאתחברא), **בְּהָאִי**

חַלְמִישׁ תְּקִיפָּה וכל השערות הן קשות וחזקות מלהשבר, והן חזקות כבן החמש

הקשה להשבה. **וּבְהָאִי טְנָרָא דְּאִיהִי תְּקִיפָּא** וכן כמו הטע לעשו שהיא חזקה

ואין האור יכול להבקע מאמצעו ודרך עובר אור המ"ס בנתה, **עַד דְּעַבְדִּין**

נוֹקְבִּין וּמְבוֹעִין מִתְּחוֹת שַׁעַרָא ומפניו הן חזקות ואין האור יוצא

מההמציע לבן אין יוצאים רק עד שעושים נקבים ומבעים בסיום השערות תחתית למיטה, ויצא האור מפיות קצוותיהם (קבר), **ונגדין מבועין תקיפין לכל עיבר עיבר לכל סטר וסטר** ונמשכים מפיות קצוותיהם מבועים ואורות חזקים, לכל צד וצד ולכל חלק וחילך, מהמוחין דחכ"ד דז"א. **ובגין דהגי שערי אוכמי וחשובן** ומפני שאלו השערות דז"א הן שגורות וחשוכות ולא כמו של א"א שהן לבנות, **בתיב** (איוב יב) **מנחה עמוקות מגי חשך** וכן כתוב אומר מגלה עמוקות שהוא אור המוס מני חושך מותן שערות דז"א שהם שגורים וחשוכים כי מהם יוצאים אור המוחין והמוס **ויצא לאור צלמות** ויצא אור של המוחין ומהוס מצלמות שהם השערות היותר חשוכים.

אור הרשב"י

בציור נימין חולליים מבפנים ובצורה וו"ג, והארות של מוחא סתימה דא"א נמשכין בתוך אלו השערות וויצאיין אח"כ דרך פיו השערות ולהוו. ונודע כי כל שער הוא דין ונגורות כי הנה ינית' הם מן הנגורות העליונות, והנה הם כדמות הנימין של הכנור המרים קול, זומ"ש מקולות מים רבים כו. ובהמשך דבריו הביא עוד: כי הנה סיום קווא דשערי דרישא דא"א משתלשל ונמשך עד רישיא דו"א, ושם בסיום אותן השערות הם בח"י היפות של אלו הצינורות והנגורות המשיכים מים מוחא דא"א, אשר להיות בח"י נגורות נרמו אחרות מנצפ"ך בר"ת מקולות מים רבים בannel כי מים רבים הם בח"י מ"ן דמנצפ"ך. ע"ב.

(קבר) עין שער הכוונות דרשו קבלת שבת דרוש אענין הבו לה' (דר' ס"ז ע"א) וויל': יש כמה נימין ושערין בראשי דא"א, ובולם מושכים ממימי ים דחכמה עילאי' מוחא סתימה דרישא דא"א, ובולם הם נגורות ודרין קדישין, ולכן נקראים שערות זומ"ש האדרת שער שיש למללה. והנה הנימין ההם הם תי' נימין במנין חדש בנו' באדרת נשא וכו'. ובהמשך דבריו הביא עוד: ונמצא כי אלו השערות הם כדמות נהרות המושכין מי החכמה מוחא סתימה דא"א, זומ"ש נשוא נהרות ה' כי שם סוד השערות העליונות הנק' מבועין ונחרות, להמשיך המים הנז' מוחא סתימה בנו' בריש תי' ע', כי השערוי הן

ההימוד

לע"ז בית-שבע בת ורדה ע"ה

שערות דיקנא דז"א יותר חזקות משערת רישא דז"א, והם מתחבשים ע"י דיקנא דא"א

וַתִּתְאַנֵּא, חֲנִי שָׁעֵרִי דֶּדֶיקְנָא תְּקִיפֵּין (בלחוזה) **מִשְׁאָר שָׁעֵרִי דֶּרֶישָׁא** ולמדנו, שאלו השערות של הוקן דז"א, קשות וחזקות יותר מאשר שערות דרישא דז"א, **מִשְׁוּם דְּחָנִי בְּלֹחָזְדִּיְהוּ מִתְפָּרֵשָׁן** **וּמִשְׂתַּכְּחֹן, וְאַינְנוּ תְּקִיפֵּין בְּאוֹרְחֵיִהוּ** לפי שערות רישא דז"א יוצאות מגולגלתא דז"א שבה מתלבש החסר שביסוד דעתיק, משא"ב שערות הדיקנא רק חן לבדן נבדלות ומופרשות משערי רישא ויוצאות מחכמתה דז"א שבה מתלבש גבורה שביסוד דעתיק, ולכן שעריו הדיקנא חן קשות וחזקות בדרכם. **אַפְּמַאי תְּקִיפֵּין** ומפרש, מדוע שערי הדיקנא חן קשות ותקיפות. **אֵי תִּימָא, מִשְׁוּם דְּכָלָהוּ רַיְנָא,** אם תאמר שהטעם הוא שכולן חן בחינת דיןיהם, שחן יוצאות ממותרי השבעה מלכים דז"א שנתרבו בחכמתה, **לֹאו הַבִּי, דְּהָא בְּתַקְנוּנִין אַלְיִן אַשְׁתַּבְּחֹו רְחִמֵּי** (וז"נ) דע שאינו כן שהרי בתיקונים אלו דיקנא דז"א נמצאים רחמים, שהם מדות ארך אפיים, ורב חסד, נשא עון, ופשע. ועוד שם בג"ר שהם בסוד מוחין והם רחמים כי רק הו"ק נתבררו, ולכן לא היו ראיות כל השערות דיקנא להיות תקיפין. **וּבְשֻׁעַתָּא דְּגַחְתִּין תְּלִיסֶר מִבְועִי נְחָרִי דְמִשְׁחָא, אַלְיִן בְּלָהוּ רְחִמֵּי** וגם בשעה שיורדות י"ג מבועים של נהרות שמן, כלומר בשעה שהציבור אומר י"ג מדות של רחמים, יורדים הארות י"ג מדות דא"א להאר בתיקוני דיקנא דז"א, ואז כל הט' תיקוני דיקנא דז"א חוזרים להיות רחמים.

אלא תנא, כל הגי שערי לדיקנא, כלו תקיפין אלא למדנו, שבל אלו השורות של חזקן דז"א הן תקיפות, כי יוצאות מחכמתה דז"א שנתלבשה בה הגבורה שביסוד דעתך. **מאי טעמא** ומה הטעם שככלן תקיפין הרי אלו היוצאים מהג"ר דמוחין הם רחמים. **כל אינון דרחמי, בעין למחוי תקיפין** דע, כי כל השורות שהן בחינת רחמים שייצאו מהג"ר והן רכות צירכות להיות תקיפות וחוקות. **לאכפיא לדינא** כדי שהיא בכוומם לכפות את הדינים שהם בחינת הקוץין לדיקנא, וצריך להזכיר אותם בכך גם אלו שהם רחמים צירכים להיות דין. **וכל אינון דאighthו דינא, הא תקיפין אינון** וכל אותן שורות שהן בחינת דין שהם הקוץין, הרי בלאו הכי הן דינים מצד עצם. **ובין פה ובין פה בעין למחוי תקיפין, מתרין סטרין** ולכן בין מבחינת החסדים ובין מבחינת הגבורות, רואים שהן צירכים להיות תקיפים וחוקים משני הצדדים מצד השורות שהן דין, ומצד השורות שהן רחמים. **בד בעי עלמא רחמי, רחמי תקיפין ונזכה על דינא** כאשר ציריך העולם לרחמים, אז שורות הרחמים גוברות על הדין ונוצחות את הקוץין שהם בחינת דין, ואוז יש רחמים בעולם. **ובד בעי דינא, דינא תקיה, ונזכה על רחמי** כאשר צירכים דין בעולם בגלל עוננות התהותנים, אז הדינים מתגברים והם חזקים והם נזחים את בחינת השורות שהן בחינת רחמים, ואוז חיו יש דין וגורות בעולם. **ובגין פה בעין למחוי תקיפין מתרין סטרין** ולכן צירכים להיות שורות חזקן תקיפים וחוקים משני הצדדים, **בד בעי רחמי, שערי דאינון ברחמי, קיימין ומתחזיא** (ס"א מתחזר) **דיינא באינון שער, וכל הוא**